

ПЕДАГОГИК МУОМАЛА ВА МУЛОҚОТ

РЕЖА:

- 1. Мулоқот - кишининг ички ва ташқи оламини намоён этувчи ўзаро муносабатларнинг муҳим шаклидир.**
- 2. Оиладаги яқинлар билан бўладиган мулоқотнинг мазмуни.**
- 3. Кишиларнинг кундалик ҳаёти давомида яъни меҳнат қилиш, таҳсил олиш ва бошқа жамоат ишларини бажаришдаги муомла ва мулоқоти.**

1. Мулоқот - кишининг ички ва ташқи оламини намоён этувчи ўзаро муносабатларнинг муҳим шаклидир.

Мулоқот - кишининг ички ва ташқи оламини намоён этувчи ўзаро муносабатларнинг муҳим шаклидир. Мулоқот жараёнида киши ўзининг ташқи олам, жамиятнинг турмуш тарзи, унинг ижтимоий, иқтисодий, маънавий ҳаёти ҳақидаги қарашлари, тасаввури ва ҳиссиётини ифодалайди.

Мулокотнинг асосий вазифалари

Хар қандай мулокотнинг элементар вазифаси- сухбатдошларнинг ўзаро бир-бирини тушунишини таъминлаш.

Унинг яна бир муҳим вазифаси ижтимоий тарбияга асос солиши

Одамларни у ёки бу фаолиятга ҳозирлаш ва руҳлантириш

МУЛОҚОТ ВА МУОМАЛА ТУРЛАРИ

Жамиятдаги муомала

Жамият аъзоларининг ўзаро ижтимоий муносабатлари, турмуш шароитлари ўзгариши билан уларнинг моддий олам ҳақидаги тассавури, тушунчалари, дунёқараашлари, одоб ва ахлоқ нормалари ҳам ўзгаради.

Кишилар ўртасидаги муомала

Кишилик жамияти пайдо бўлиши билан одамлар ўртасида мулоқотга ҳам эҳтиёж сезилди. Жамият аъзоларининг бир-бирлари билан ўзаро мулоқотлари шу жамиятнинг ҳар томонлама тараққиётига замин бўлди.

Оиладаги муомала

Ҳар бир тарихий даврнинг ўзига хос муомала одоби, қонун-қоида нормалари мавжуд бўлганидек, эркаклар ва аёллар, ота-оналар ва фарзандлар, йигит ва қизлар ўртасидаги мулоқотга ҳам эҳтиёж пайдо бўлди.

Мулокот орқали кишилар қуидаги холатда бўладилар

Мулокотда бўлади

Психологик таъсир
этадилар

Ахборот
алмашадилар

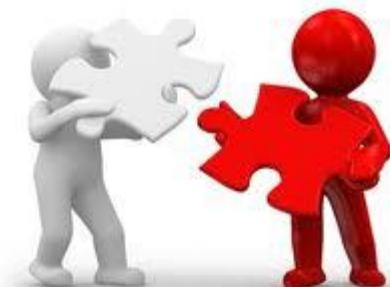
Ҳаракатга чорлаш

Ўз фикирларини
баён этадилар

Бизнинг жамиятимиз аъзолари ўртасида қандай мuloқот турлари мавжуд?

Улар жамиятимизнинг кичик ячейкаси ҳисобланган оиладаги ота-она, катта кишиларнинг ўзаро мuloқотлари, ота-она ва фарзандларнинг, қиз болалар ва ўғил болаларнинг, оила аъзоларининг, қўни-қўшни, қариндош-уруғлар, дўсти-ўртоқлар билан мuloқоти, ўқиш жараёнида жамоат жойларида турли, тўй тантаналарда, маданий ҳордик чиқариш масканларида, транспортда кишиларнинг ўзаро мuloқотидан иборат.

Бизнинг мутлоқ маданиятизда халқимизнинг асрлар давомида сақланиб келинган урф-одатлари, анъаналари, ахлоқ нормалари мужассам бўлиб, мақоллар, ҳадислар, ҳикматли сўзлар, панд-насиҳатлар, ахлоқ-одоб дурдоналари шаклларидан халқни маънавий етукликка бошлаб келади.

Ахлоқ-одоб ҳақидаги ҳадислардан бирида “Ҳамма ишларингизда тўғри бўлинг, одамларга муомалада хулқингиз чиройли бўлсин”, - дейилиб, барча тоифадаги одамлар хушхулқ самимий, тўғри бўлишга даъват этилади.

Ота-она, опа-сингил, дўст,
устозлар, қариндош-уруғлар ва
бошқалар билан мулокот
қилишнинг дебочаси -
саломлашиб бўлингач, улар
билин ҳақиқий мулокот
бошланади.

Имом Ғаззолий айтганидек:
“Ўзингга нисбатан
кичиклардан қандай
муомалани кутсанг, уларга
nisбатан ҳам ҳудди шундай
муомалада бўлгин”.

Ота-онанинг бир-бири билан “адажониси” ёки “оийжониси” деб мурожаат этишлари, “раҳмат”, “марҳамат”, бирон жойга борилаётганида “яхши бориб келинг” ёки “бехатар бориб келинг”, “яхши келдингизми?” каби сўзларни ишлатишлари шу оила аъзоларининг барча ўртасидаги муомалани тўғри йўлга қўяди, фарзандларнинг ота-онага нисбатан хурматини, меҳр-муҳаббатини оширади, ота-она улар учун идеал бўлиб қолишларига ёрдамлашади.

Айниқса, ота-она муносабатидаги сабрлилик оиласвий юмушларни ўйлаб, ақл-заковат билан биргаликда маслаҳатли ҳал этиши, уларнинг бир-бирига меҳрибонлиги, фарзандларига бир хилда муомалада бўлиши, ҳар иккала томоннинг қариндош-уругларига, қўни-қўшниларга бир хилда меҳр-муҳаббат, хурмат билан қарashi, бир сўзлиги, ҳақиқатни гапириши каби ижобий фазилатларга эга бўлиши, шунингдек, ичиш, чекиш, ёлғончилик, майший бузуклик, димоғдорлик, манманлик ва бошқа шу каби иллатлардан ҳоли бўлиши оилада муомала одобининг соғлигини таъминловчи хусусиятлардир.

3. Кишиларнинг кундалик ҳаёти давомида яъни меҳнат қилиш, таҳсил олиш ва бошқа жамоат ишларини бажаришдаги муомла ва мулокоти.

Киши кундалик ҳаётининг асосий қисми меҳнат қилиш, таҳсил олиш ва бошқа жамоат ишларини бажариш билан ўтади. У касбдошлари, тенгдошлари, раҳбарлари, ташкилотчилари билан мулокотда меҳнат қиласи, таҳсил олади. Оиласа хурсандчилик билан қайтиш, узок умр кўриш гарови раҳбар ва ишчи касбдошлар, тенгдошларнинг дилхушлик билан ўзаро мулокоти хисобланади. Раҳбарнинг манманлиги, қўпол муомаласи, ўзини билимдон, бой-бадавлатдек баланд тутиши, қўл остидагиларни назарга илмаслиги бутун жамоанинг асабига салбий таъсир этади. Носоғлом муҳитни вужудга келтиради, бундай муҳитда ишлаш ёки ўқиш киши саломатлигига, ҳатто, оиласининг маънавий соғломлигига ҳам птур етказади.

Жамоат жойларида, умумий транспортларда турли характердаги оммавий тантаналарда гўзал хулқли, гўзал сўзли бўлиш, сўзлашиш маданиятига риоя этиш кишининг иззат-обрўсини оширади, халқнинг эътиборига, таҳсинига сазовор этади.

Совуқ сўз сўзлама... Кўп билу, оз сўзла: кам билсанг, кўп сўзлама, чунки ақлли киши кўп сўзламайди деганларки, жим ўтириш саломатлик гаровидир.

Мулоқотда ҳам сухбатнинг сўзларини охиригача сабр билан тинглаш ҳам санъатдир. Сабрсизлик билан ўзининг турли фикрларини, нуқтаи назарини айтиб, сухбатдошларни чалғитиш маданиятсизлик белгиси ҳисобланади.

Жамоат жойларида, тўй тантаналари оммавий ҳордиқ чиқариш жойларида нотаниш кишилар билан эҳтиёт бўлиб, ҳар бир сўзни ўйлаб гапириш зарур.

Бундай жойларда пайдар-пай, ноахлоқий ҳарактердаги гапларни гапириш атрофдагиларни ғазабини келтиради, улар учун хурмат-сизлик хисобланади. Атрофдагиларнинг сухбатларини яширинча тинглашга интилиш энг ёмон иллат бўлиб, гап ўғрисига айланиб қолиш ҳисобланади.

Ёш жихатидан катта кишиларнинг сўзларига қулоқ тутмоқ уларнинг фикрлари нотўғри, ноўрин бўлган такдирда сукут сақлаб, дикқат билан эшитмоқ фарзи айнdir. Сухбатдош сўзларни тугатгач, у ҳақидаги фикрлар сўнг баён этилади.

Ўзбекона муомала одоби, айниқса, хотин- қизларга нисбатан ҳар қандай вазиятда ҳам қўпол муносабатда бўлмасликни, аксинча, ўта илтифотли бў-лишни, эъзозлашни тақозо этади.

Шу боис, Расули Икром: “Тангри аёллар билан яхши муомалада бўлишларингизни тавсия этади, чунки улар қизларин-гиз, жуфти ҳалолларингиз, опа-сингилларингиздир”, деб таълим берганлар.

Шуни ҳам унумаслик керакки, қандайдир бойликка эга бўлиш, юксак ла-возим, ҳатто, кексалик ёҳуд кайфиятнинг бузуқлиги ҳам атрофдагилар билан қўпол муомалада бўлиш ҳуқуқини бермайди. Чунки дил жароҳатини ҳеч бир малҳам, дори тузата олмайди. Демак, аллома Абу Али ибн Сино айтгандек, “инсон ҳар доим навқирон, бардам бўлиши учун бошқа одамларни ранжит-маслиги, дилини вайрон қилмаслиги ҳамда ўзи хуштабиатли бўлмоғи лозим”.

Таъмагирлик, очкўзлик билан мол-дунё тўплаш бизнинг ота-боболаримиз қоралаган иллатdir. Ҳадисларда тарғиб этиладиган одоб моҳияти ўз ҳиссиётини, ҳирси ва нафсини тийиш, ҳар ишда исрофгарчиликка йўл кўймаслик каби кўплаб ажойиб одатлар ҳар бир ўқувчи бола онгига тезроқ кириб борса, маънавиятимиз шунча тезроқ тикланади, ҳаётимиздаги ўзгаришлар кўзга тезроқ ташлана бошлайди.

Хулоса қилиб айтиш мумкинки, ўзбек халқи мулоқотида ҳам, бошқа миллатлар каби, мақтов ҳамда мақтовга оид сўз иборалар жуда кўп учрайди. Уларни ўрганиш ва таҳлил қилиш мулоқотнинг умуминсоний ва миллий белги ҳамда хусусиятларини аниқлаш имкониятини беради.

**ЭТЬИБОРИНГИЗ
УЧУН РАҲМАТ**